

‘Wie zie jij?’ Moment – Aflevering 12

Simone Schoemaker

‘Wat heerlijk om je weer te zien!’ Ella stormt op me af en omhelst me uitgebreid midden op straat. Ze is enthousiast en praat luidkeels, blikken van omstanders negeert ze volledig. Ze is oprecht blij met onze ontmoeting en ik laat me meeslepen in haar aanstekelijke lach. We ploffen neer op een terras en Ella begint meteen eten te bestellen. Ze komt uit Oost-Europa en daar wordt nou eenmaal gegeten als vrienden elkaar ontmoeten.

Ella leerde ik jaren geleden kennen toen ze net gestopt was achter de ramen, na ruim 10 jaar voor een pooier te hebben gewerkt. Ze was toen in zichzelf gekeerd, schrikkerig en angstig. Ik herinner me hoe hard ze haar best deed om het mij naar mijn zin te maken. Vaak liet ik haar zelf kiezen en dat maakte haar erg nerveus. Toen we elkaar beter leerden kennen maakte ik soms expres ruzie met haar om haar zo te laten zien dat dit onze relatie niet kapot maakte. ‘Je maakt me nog eens gek’ snauwde ze dan. Maar beetje bij beetje vond ze zichzelf terug en bloeide ze op; van een getraumatiseerde vrouw veranderde ze in een expressief en heerlijk mens.

Ella duikt ineens onder de tafel in haar tas. ‘Ik heb wat voor je, nog voor je verjaardag.’ Stralend geeft ze me een druipende zak met een kilo bevroren garnalen. ‘Voor thuis, voor je familie’. Het is snikheet, ik bedenk me dat ik nog een uur naar huis moet met de bus, maar wat een lief cadeau. We nemen afscheid en beloven elkaar snel weer te zien. In de bus zit ik met de natte tas op schoot en app mijn man. ‘Wat je ook aan het koken bent, stop er maar mee. Ik kom thuis met een kilo garnalen.’

Wie zie jij?